

1. [PROŚCINA sb f

o *prawdopodobnie jasne (tak w prosty, też Cn).*

sg *A prościnę. ◇ I prościną.*

Sł stp brak, Cn s.v. prost, Linde XVII – XVIII w.

Prosta droga; directum, directum iter, rectum Cn: kthory damb dzyely drogą myędzy wyrambamy, tho yefth prośzczyną, ízlufźnymy a pewnymy znaky ZapWpolKość 1551 9/350v.

Przen: Sposób zrozumiały, łatwy: A coś tedy wolis/ Cyli bym in profundum pośedł z śwą łaciną? Cyli vt verba fola fonant tak prościną. Potkanie 11.

Cf **PROSTYNIA**

ALKa